

Resebrev Nr 64

26 december 1988 – 21 januari 1989

VARDAGSLIV I KOLKATA

Höjdpunkten på femmånadersvistelsen i Kolkata med full aktivitet i form av utflykter och en lång rad besök av svenska vänner. Jul- och nyårsfirande, juldags-picknick i Mullickpur, besök till Tagores palats Jorasanko liksom hans universitet i Shantiniketan. Konserter och dansföreställningar på scen samt av musikersvåger Manto på flygeln hemma. Resa till släkt i Nadia och besök till intressanta platser i Västbengalen tillsammans med älskade svågern, konstnären och reskompisen Kumkum. Hästkapplöpning på Race Course, Statesmans veteranbilsrally, besök till svenska konsulatet för att skaffa nödpass (efter ficktjuvars stöld) med mera. Och därtill tidskriften Uttārapaths utdelning av kulturpris till Lars för hans insatser att sprida indisk kultur i Sverige genom tidskriften SYDASIEN. Dessutom hur jag blev bestulen av ficktjuvar i Kolkata och Bubu och vi tog yoga-lektioner.

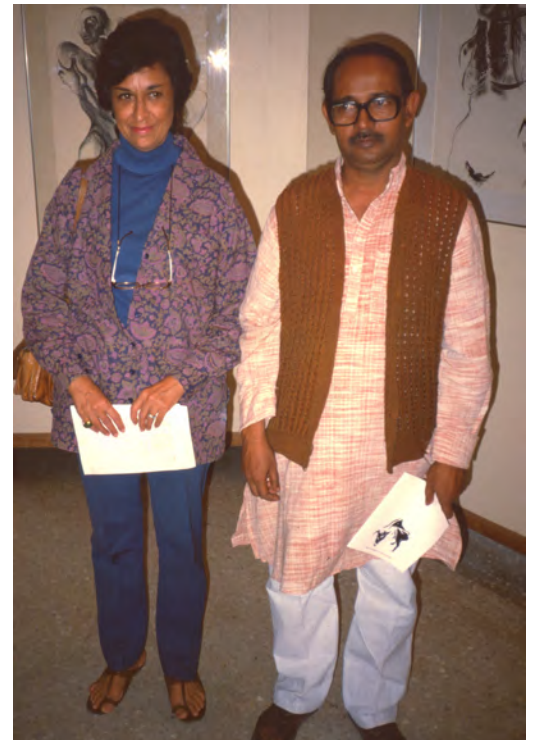
Juldagspicknick i Mullickpur

Utflykter med Kumkum som här till Ramakrishna Mission Narendrapur, till kinamatsrestaurangerna i Tangra samt besöka utställningar av hans konstnärsvänner.

Kalitemplet i Dakshineswar

Rabindrasangheetkonsert med Suchitra Mitra

Howrahbron

Pilgrimer på väg till Sagar Mela i januari

Manto

Yogaundervisning

Christer och
Margareta
Fahlström
med barn

Håkan och Sören Jonsson

Stadsvandring från Kumartuli till BBD Bag,
via Sonagachhis prostitutionskvarter

Margareta Larsson

Sören och Håkan i Shantiniketan

Hemma hos Marek

Hos släkten i Nadia

Jorasanko

Statesman Vintage Car Rally 1989

Bokmässan Kolkata

Hästkäpplöpingarna

Lars kulturpris

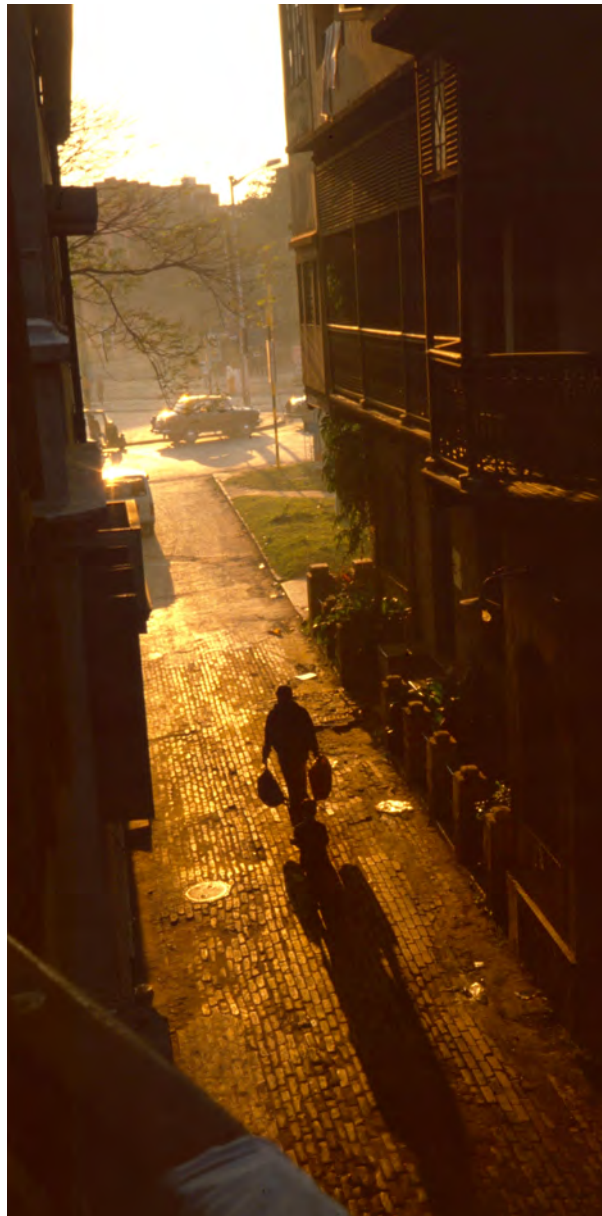
Tal av Ajit Roy

Fläkt India,
Sveriges
konsulat

Calcutta 26/12-88

Hej,

Sitter på en pall på taket, i skuggan invid muren mot gatan o parken. Mattias o Marie är med här uppe, de tittar på utsikten. Det är annandag jul, men vanlig arbetsdag i Indien. Endast juldagen är helgdag. Dessutom är det ju vår föreläsningdag nr 3.

Jag var sjuk i magen o torsdag, hade ont o diarré på natten o hela den. Men efter att ha tagit medicin och sovit ut va jag åter helt frisk o fredags morgne. Julafton firade vi här hemma. Manoo o Banya gjorde ett konstgjort julträd med hjälp av en ~~träd~~ träställning, stältråd, grönt papper, glitter o julgransnygdunder, och dekorerade dessutom hela lägenheten med olivfärgade girlander. Babu o Polly lagade massor av kött till lunch, och på eftermiddagen drucke vi juicen från frukt, dricka, dadlar o choklad som Babu o jag köpt. På kvällen drack vi en flaska indiskt vin, Golconda, som jag köpt. Tutu o Tuku kom redan på förmiddagen o stannade till kvällen, Abin o Bumbi stannade till lunch - de skulle fara med tåg till Delhi på kvällen med Roma. Babu o Mushu liksom Bona o Rana kom fram till kvällen. Mamma, Kankun ^{Manoo} och Bhas var hemma hela tiden. Det var bara storasyster Bunu som inte dök upp.

Sen igen för vi på picnick - lute bara vi, utan halva Calcutta
begår sig på picnick igår. Denna helgdag mitt i den angenämaste
tiden på året som har religiös betydelse bara för den lilla kristna
minoriteten kallas allmänt för 'Picnic Day'. Överfulla bussar, tåg o
bilar för till vackra platser runt Calcutta, liksom sällsamt på last-
bilsflak.

Vi för med taxi tidigt på morgonen ner till Bonis hus, Kankum och
Banjul följde också med. Där hemma hade man redan förberett allting,
ästerstad bara att lasta in alla grytor o all mat i bilar, Ranar
ljusblå Maruti skåpbil och två vänners bilan. Sen packade vi in
hela sällskapet, 17 vuxna och 10-talet barn i samma tre bilar
och så för vi iväg söderut ut ur staden, förbi Tollygunge Club, Calcuttas
filmstudios och den pangiga ändstationen för tunnelbanan, genom
Saria bazar och så 17 km till, tills vi va framme i Mullichpur.
Indiska picnickar är nog helt annat än svenska kaffekrogar, här
handlar det om läger, mat ska lagas över öppen eld och allra hjärtas
dt. Grönsaker renas, kött stekas o götas curry av, kaffe kokas, det
tas flera timmar innan maten är klar. Under tiden sitter man på
bästunderlägg på marken o pratar, kastar frisbee, promenera
eller bara vila i skuggan. När så delikatessmiddagen är klar färdigt
eftermiddagen och vi sitter på marken och äter på ~~banan~~ färnska
bananblad är det höjdpunkten. Rös, blomkålscurry, lamm-
curry i riklig mängd och som avslutning en sötsak fruktkvarg.
Först för barnen äta, därefter de vuxna - så är alltid systemet.

Efter detta va det skönt att sova en stund, för att vakna
till nyholat te i solnedgången. Sen va det tid att dra hem
till Calcutta igen. Hem till Boni först, sen tog vi taxi
äta till Tata Park, Bhubu o Mushu följde med till Shyam Bazar.

Av den som var med fanns Japan, en jätteracker tjej som var
med i samma musik o dansensemble som Bhubu, Shantiniketan Ashra-
mik Sangha, vars föreställningar jag såg 1982. Japan dansar fortfarande
i hennes trivliga rum. Hennes syster var också med. Hon är gift med
en layout-chef på hos den stora tidningskoncernen Ananda Bazar, så
vi två satt ihop o pratade tidningen.

Måndag är 20 o 11 på torsdagar. I eftermiddag ska Kankum o
jag åka till Barachpur, under hotovsattiden o holliska föreläsning som
i Calcutta. I kväll landar Fahlströms i Calcutta, enligt ett
när med detaljerat resprogram som vi fick från den i förgår. De
komme från Mysore i söder, där de i 14 dagar varit samman med
Veelamban Hatti (bortsett i hund).

För övrigt är det glädjefullt att läsa om att Palme-mordet är på
väg att klaras upp. Tur man har arbetet här!

Lars, Bhubu, Malhar, Mawo o Danvel.

Hej,

Calcutta 6/1-88

Sitter än en gång i skuggan uppe på taket, medan Malhas och Marie springer omkring, klockan är 12, lagan varmt, ett dis täcker himlen. I eftermiddag när Kunkun kommer från skolan ska vi ta en upptäcktsfärd i outforska delar av Calcutta, tills dess tar jag det lugnt.

Svensk invasionen har inletts. Tobias Hellström, som varit med att göra det senaste numret av Sydasiens, köpte på med sin flickvän en kväll. Han blev av med sitt jobb när DN lede ner sina förtärligheter i höstas - men är mer än nöjd, han fick ut 10 månaders lön i avgångsvederlag - som han nu reser. Arten runt i 6 månader för! Nytt jobb på Expressens står ser och väntar.

Kvällen efter köpte familjen Falström bil, som vanligt entusiastiska och nöjda. Kunkun och jag hyrde en taxi ~~medan~~ efter middagen och tog den med på en tur i den bengaliska omgivningen. Besökte de pengiga storgodsägarpalatsen (Zamindarpalats) i Gyn Dhanyaburja nordost om Calcutta, märkligt radda inslag i landskapet; sedan 1947 då Zamindarsystemet avskaffades i varierande grader av förfall. Sen for vi till Basirhat, en traditionell bengalisk basarstad med tränga stenlagda gränder, ett myller av folk invid en flod med massor av äldersomliga flodbåtar. Nära gränsen till Bangladesh, stort inslag av muslimer. Miljön precis som vilken liten stad som helst på den bangladeshiska landsbygden. På vägen tillbaka stannade vi till i en by invädd i tunniga gränshar där Kunkun hade en bekant. Fina lerhus med riststråkade kring en gård där det ojämliga riset lög för torkning (efter att ha halvkokats - för att lossa skalen från risbollen), med en damm på baksidan som vid alla gårdar (för tvätt och för fisk). Där tuktades vi med härligt rött dadelpalmsav - som eljest brukar torkas för att bli gur, palmsocker - en viktig ingrediens i bengaliska ~~mat~~ efterrätter. Där efter kokosmjötsvatten, förshyckade vatten för familjens träd. Ni har förstått att Falströms var nöjda med helgturen!

Ghat temples on the 'Adi-Ganga', Calcutta. Drawing by Samir Biswas, 1984

Dan efter för de till Delhi med flyg - och idag ska de vara hemma i Sverige igen. Ha nu lust kan nu väl höra av en till dem och be att få titta på deras video-inspelningar.

Nyårsafton kom Bow & Rama last till Tata Park på eftermiddagen. Vi för sen med deras bil, först till en vacker sjö i östra utkanten av Calcutta, Subhas Sarobar (Subhas-sjön) omgiven av park på alla sidor. Calcuttas roddklubb haller till här ute i Beliaghata. På öar i sjön har en hyattstans följt en fristad. Jätterovigt ställe, men utan bil vore det för besvärligt att ta sig dit. Sen för vi ner på centran för att uppleva lite av nyårsstämning. Ute vid Tata Park går livet sin gilla gång även på nyår, men nere på Park Street rödde karnavalsnya. Alla butiker & restauranger dekorerade med glitter, stjärnor och blyhände neonskyltar, trottoarskåporna fulla med firande människor, tillfälliga försäljningsstånd av roliga kartor, ballonger och allt möjligt klistrans. Jag bjöd hela sällskapet på fika på Flury's, det populäraste kaféet på Park Street.

Nyårsdagen var vi på picnisch igen, en enklare variant än föregående dock med färdiglagad mat medförd i stora mattermosar. Även denna gång med Bow & Rama, fast snue på ett sheppsvan (!) på Howrah-sidan av floden, Max kortanför Botanische Trädgården. En av Ris & Bis vänner ägde varvet, som tillverkar flodpråmar för godstransporter, på Ganges upp till Patna i Bihar och till Assam i nordost (genom Bangladesh). Oräddig picnischplats, men mygrävda vätdochor.

Igen tillbringade vi flera timmar på Uttaraningarnes Registreringskontor, för att förlänga våra visa, som strax går ut efter 3 månader. Jag har tidigare haft så tråkiga upplevelser där med sura, medvetet långsamma byråkrater. Men den här gången var det tydligen nytt folk, för de var så trevliga & matramma. Rutinerna är som tidigare, men av formalen att fylla i och när på jagor stor succé. Nästa torsdag ska vi dit igen för att få våra visa-förlängningar. Sen gick vi på lyxhotellet, Hindusthan Hotel, 100 meter bort, och åt jättegoda lunch i deras Coffee Shop - 176 rupees, men värt pengarna.

Tog taxi hem, och precis när vi ska stiga ur kommer Halham (Halvsted) och hans fru Sören i en annan taxi, på väg till oss. Jättelund. De kom till Calcutta den innan och ska stanna ända tills den 13/1. Så i nästa vecka ska vi göra utflykten till benares, vi tänker bl.a. ska till Tegores Shantivanetan på torsdag. det hade Bibu & jag planerat göra i alla fall.

Jag har genogst ännu en förhoppning, som dock var lindrigare än föregående. Men i ämnet när vi alla ha. Hälsa och lycka

Dans Bibu Matthias Marie Daniel

Hej,

Calcutta 13/1-89

P.S. - Var god betala
Anmälnings avgiften!

Tack för två brev (30/2 o 5/1) som kom med en dags mellanrum. Nu har kylkan slegit ett fjängressp över Nordindien och vi fryses varje natt. Det är inte

mer än 10 grader på natten (-6 grader i Delhi, -6 i Darjeeling!) och även på dagen är det skönt med en tröja på sig. Synd om de 6 miljonerna pilgrimer som just nu samlats för världens största religiösa sammankomst, Kumbh Mela i Allahabad, där de två heliga floderna Ganges och Jamma strölar samman. Idag är dagen då alla ska ta ett rituellt bad i floden. Vart 12:e år hålls Kumbh Mela på jättestad. De Sunnarna är där o skiva för Arbetet och GP. I förgår fick vi besök av en representant för svenska konsulatet i Calcutta (= Flöktfabriken). De hade fått telex från ambassaden i Delhi med begäran att jag skulle ta kontakt med Sunnarna i Delhi. Han hade förgäves försökt ringa oss - vi har ju ingen telefon, och ~~gärna~~ svårt telegrum. Jag tog mig till telestationen vid Shyama Bazar och ringde till Marina Hotel i Delhi, rum 201, och pratade över en uel länge med värdet som en telehjälpsteman satt på tichede (100 rupees för jag lämnar från mig i förgä). Han undrade om jag kunde komma till Kumbh Mela om vi kunde träffas, men jag sa nej. Däremot om han redan fortsätter till Patna i Bihar - vilket han eventuellt gör om jag dit, det är närmare från Calcutta 2 min 30 sek samtal med Delhi kostade 76 rupees (30 rup/minut). Det är så dyrt att ringa här i Indien.

En mindre Mela äger samtidigt rum på ön Sagar i Ganges utlopp i havet söder om Calcutta. 600.000 pilgrimer har de senaste dagarna tagit sig dit med båt. I söndags när jag o Hakan o denne, hos Sveta gjorde en stadsvandring i norra Calcutta besökte vi en Bathing Ghat (trappor ner i floden för rituella bad) precis invid Howrah Bridge. Där fick vi en fantastisk vy, med hinduistiska hinduiska sadhus (heliga män) av alla möjliga sektioner, med olika märken i pannan, håruppsättningar och kläder, förtorn massor av vanliga pilgrimer som väntade på transport till Sagar Mela. I vanliga fall vandrar de här sadhus runt en och en i landet eller finns i några av de heliga platserna (typ Varanasi o Rishikesh) men här fanns massor att se alla samlade. Naturligtvis innebär samlaget av pilgrimer att även alla tiggare från när och fjärras dyker upp.

A view of the Hooghly from Babughat, Calcutta. Drawing by Samir Biswas, 1980

Jag sitter uppe på taket o njuter av solen. Nere i lägenheten pågår städning. Svart kommer hela familjen här för att högtidligt hålla Daddys dödsdag - det är idag 4 år sedan han dog. Dödsdagen högtidligt hålls under många år här i Indien, åtminstone så länge de efterlevande nästan lever. Man serare blir det bara födelsedagsminnet som finns. Det vinklar av sådana finander här i Indien, alla kända personer (avlidna näst) högtidligt hålls. ~~Känt-ex.~~ Just nu pågår t-ex. en serie konserter som megar i firandet av hindureformatorn Vivekanandas 126:e födelsedag. Den 23/1 är helgedag i Bengalen till minne av frihetshjälten Netaji Subhas Bose's födelse (han som kombinerade med Gandhi en inflytande i Kongresspartiet på 30-talet och som med Hitlers o japanskt stöd militärt behärskade britterna i Indien, och som är Bengalens store hjälte - inte Mahatma Gandhi). Nog därnär.

I natt visades lugnan Bhagwan "Fanny och Alexander" på TV, med start kl 23.30. Jag satt uppe till 1.30 men så orkede jag inte mer. De visar alltid bra filmer, d.v.s. kvalitetsfilmer, rikt på kvalitet vilket är idiotiskt. Man skulle verkligen ha haft videobandsspelare här (vi har bara en videospelare - som man inte kan spela in på, som Bhar köpt i Singapur).

Håkan o Sora är hemma i Sverige idag. Vi hade föttelund tillsammans, de var på Tale Park två gånger, en hel dag fick de uppleva det verkliga Calcutta, de trängde grändarna i vissa delar av stan + Tegores Jorasanko och det märkliga Marble Palace. I tisdags följde de med Bubu, mig o barnen med tog till Shantinticketan, Tegores fantastiska frikultuniversitet, där vi bodde en natt på Tourist Lodge. Här blev togresa genom Bengalens lummiga o fuktiga gränshä och rinfälten där man just nu håller på med plantering av säsongens andra vinstod. I förgår var så Bubu, Marie o jag hos dem på Saturday Club, för klubb med härlig grönmat o tennisbanor mitt i centrum där de bodde i ett utnyttningssvinn. Jag lämnade en del böcker + filmer som Håkan skulle ta med hem till Sverige.

Vi gör varsin av nästan nu. Bubu o jag var på ett Yoga Ashram i södra Calcutta för att Bubu ska få lära sig indisk barmassage professionellt. Det som alla indiska kvinnor kan, och som Bubu fick demonstrera när vi gick på profylaxkurs inför Mattias födelse. Däste i arbetet allt ett antal svenska barmassörer nu utbildats för att lära ut tekniken i Sverige. Det är ju ett gyllene tillfälle för Bubu att lära sig privat matlagning i dand - men då måste han först lära sig allt om tekniken i en teo - retnit. Så från igen för vi bestämde oss för en trevlig hille från Yoga ashramet, på Tale Park. Har kommit på gång i veckan o lärnt demonstrera för Bubu. Samtidigt passar han på att ge mig en grundläggande yoga-träning, vilket är god gymnastik. Jag har när träningsväsk efter ett förtä träningsspass igår, f.m.

I morgon ska vi till på The Statesmans stora Veteranbibliothek, ett antigt arrangerad besök på alla veteranfordon som ännu finns i Calcutta. Riktigt gör se genom hela Calcutta hele dagen. She bli kul!

Lars, Bubu, M, M. o. D.

Eklund & Manshi
48, Tala Park Ave, Cal - 97

THE SAME AGE

S. Natte mellan 13-14/1 bara 8.4° - kallaste ~~natte~~ i Calcutta på 13 år!
(23° på dagen efter)

Our friendship lasts forever
if there is no ceremony but
respect for each other.

Hejsan,

Calcutta 24/1-89

Vinterkylan håller i sig, ja de värsta nätterna ha passerat. Nu är det 11-12° om nätterna, ca 23° på dagen, skönt bara man har en tröja med sig + bersedshopp. Vi har blivit av med våra pass! Ambus och mitt, of barnens. Jag nådde ut för en fichtjur i fredags när jag precis varit på järnvägsbolagets biljettkontor i centrala Calcutta för att köpa tågbiljetter till Madras 12/2. Därifrån tog jag en promenad tvärs genom centrum bort till College Street (vid Universitetet). Då jag aldrig nått ut för några tåghigheta tidigare i Calcutta var jag oförvillig nog att ha passera, biljetterna o pengarna i min axelväska istället för i den beundrade innerfåsan. Någonstans på vägen har en fichtjur hoppat och en vänster förmodligen precis utanför biljettkontoret när jag märkte inget förutom jag såg på studentcaféet Indian Coffee House och där packade upp grejor i min väska. Pansh-känsla, men eftersom inget gick att göra så tog jag mig direkt till närmaste polisstation o gjorde anmälan om stölden.

I lördags var jag så stolt till järnvägsbolaget och såg till att de stalna biljetterna värde 1.300 rupies, öppnades och så fick jag ett pepper på att nya biljetter ska utfärdas mot 25% extra betalning (enligt bolagets regler). Sen tog jag mig till Svenska Konsulatet (= Svenska Flottfabriken), där jag fick prata med en Flott-chef per telefon då konsulin just slut till Sverige. Men denne chef, Mr Bhattacharya, lovade kontakt med ambassaden i Delhi redan måndag trots att det var helgdag här i Västbengalen (Netaji Subhas Chandra Bose födelsedag). Idag ska Rama prata med sin chef, och så får vi veta resultat av Rama vad ambassaden sagt. Det ska inte vara några problem att få nya pass utfärdade - och med polisrapporten ska det heller inte bli problem att få de indiska myndigheterna att stämpla in nya visum. Eventuellt kan det hända att polisen får tag på våra pass igen, och i så fall är det bara pengarna vi förlorat, 700 rupies + extra betalning på tågbiljetterna!

I övrigt har vi mest varit hemma de senaste veckan, tar lite lektioner i yoga samtidigt som Ambus får instruktion i barmassage för att professionellt kunna göra det i Sverige. Igår har Minika och jag väg på en helgdag till en by några mil nordväst om Calcutta, Antpur, med ett intressant terrakottakungle för 1695, med enastående konstnärliga lerfigurer skulpterade under Kristus äventyr. Templet är ägnat Krishna o hans gemål Radha, de folkälskade gudarna på den bengaliska landsbygden. På kvällen var vi hemma hos Minika o Minika vid Shyama Bazar för att fira Minikas födelsedag, 6-årsdag.

I morgon väntas bohusen i Calcutta, den sälliga som beröms av cirka 1 miljon människor varje gång, därmed publicitet sett större än Frankfurt och Uppsala (fast färre utställare). Så sist ska vi i morgon e.m., väntefter vi får hem till Marek, en polack som är god vän till Stefan Nilsson och som är i Calcutta på två år, arbetande för ett polskt gravvårdningsföretag med flera hundra polska anställda på plats i kolgruvdistriktet (västra Västbengalen, östra Bihar och norra Orissa). Vi har träffats några gånger, i februari kommer hans fru o dotter, också hit, de bor i en flott lägenhet vid Wood Street mitt i centrala Calcutta.

I kväll ska jag på ett symposium om postmodernistisk bengalisk poesi. Jag har blivit behandlad med en massa poesi, konstnärer o föreläsare genom Sajendra Ghose som kom till Calcutta för 14 dagar sen. Utställningsprisutdelning är förresten flyttad till den 11/2! Om nu vill kan vi ju ringa Sydsvensken o berätta. Till Arbetet har jag själv skrivit, vet ej om de tenker skriva något.

På fredag får vi tillsammans med Bona & Rama med deras bil till Murshidabad, Bengalens muslimska huvudstad innan britterna erövrade landet. Vi ska vara borta fyra dagar och bo hos en god vän till Bona.

Sen är det snart dags för vår sydindiska tur, för alltså först till Madras med tog, f.v.b. Madurai och Kodakhanal. Efter en vecka rese vi vidare inåt hem utan via Coimbatore & Mangalore till Sokani, en liten turiststad söder om Goa där Stig Tuft-Madsen & Kate (från Köpenhamn) bor ännu en tid efter att ha jobbat som turistledare i 2 år. Först verkade det för jobbet att resa dit, men sannolikt är det myndigt vissa chanser. Dessutom har de lovat att hämta oss med bil till flygplatsen i Goa när vi ska fara åter till Calcutta (vi flygges först till Bombay, sen vidare Calcutta).

Kunham är helt inställd på att fara & hälsa på oss i Sverige redan under maj. Han har sparat sin senaste där för.

I övrigt lever vi gott, alla mår bra och hälsar. Tack för brev. Ni behöver inte känna press att besvara alla våra brev! Jag skriver därför att jag själv vill besvara alla ni skickar. Käre hälsningar från, Bona, Rama, H, H & S.

No Enclosures Allowed
इस पत्र के अन्दर कुछ भी न लिखें

Calcutta-37, India

48, Tade Park Avenue

Eklund & Munsli

Senders Name and Address:-
पत्र लिखने वाले का नाम और पता:-

पत्र लिखने वाले का नाम और पता:-
SENDER'S NAME AND ADDRESS:-

SWEDEN

S-88357 Lund

Neptunsgatan 2

Familjen Eklund

Sankar
1/2-89

BR 13

एरोग्राम
Aerogramme

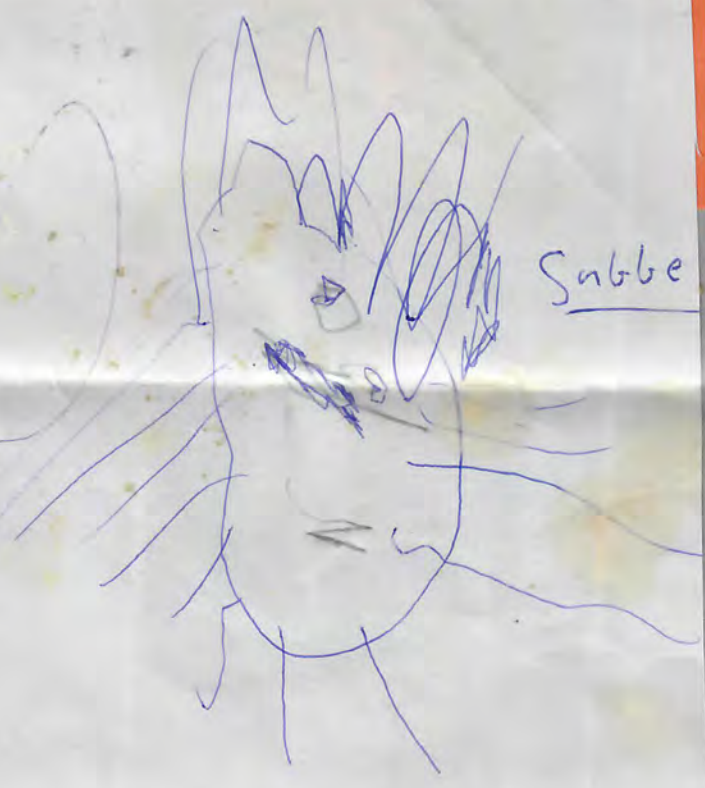

Subbe

Marie
26/1
(Reynolds)

-89
the Day,
which national day

Spädbarnsmassage ... Så mår babyn bättre!

□ Av CECILIA LIDBECK

I kulturer som Indien, Bali och Sydamerika har den under flera tusen år ingått som en naturlig del av spädbarnsskötseln. Nu har den kommit till Sverige — babymassage.

Ett 20-tal nyutbildade instruktörer finns på plats på barnavårdscentraler runt om i landet för att hålla föräldrakurser i spädbarnsmassagens enkla, men välgörande konst.

Forskningsresultat från USA, där det här inte är någon ny företeelse, talar om terapeutiska effekter på mag- och tarmfunktioner, en ökad motståndskraft mot sjukdomar, förbättrad näringstillförsel och till och med en förhöjd intelligens!

Inte medicinskt

Marianne Rydin, barnmorska

på Dalens Sjukhus i Enskede och en av de först utbildade instruktörerna, vill dock inte se massagen som en behandling i medicinsk mening.

— Nej, i första hand är det här ett underbart sätt för föräldrar och barn att vara tillsammans. Föräldern kan vara fullständigt koncentrerad på babyn, och metoden är skönt avslappnande för båda parter. Man kan jämföra den med tex babysim, som ju är ett annat bra sätt att få en djupare och närmare kontakt med sitt barn.

Vedertaget

I många andra kulturer är det här med massage något sedan länge helt vedertaget och lika naturligt som att tvätta, bada och mata sitt spädbarn. I tex Indien praktiseras babymassage i alla samhällsskikt, och tekniken lärs ut från mor till dotter.

De första kurserna i Sverige

startade i september, och intresset har enligt Marianne Rydin hittills varit över förväntan.

— Alla som jag har varit i kontakt med har varit väldigt positiva. Och tvärtemot vad man kanske skulle kunna tro, så besöks kurserna av nästan lika många pappor som mammor.

Program

Spädbarnsmassagen, som lämpar sig bäst för barn mellan tre veckor och nio månader, omfattar ett program av långsamma, rytmiska strykningar över olika delar av kroppen. Vacker, lugn musik förhöjer stämningen, och temperaturen i rummet bör vara lagom varm.

Föräldrakurser hålls i höst på ett antal orter i landet. Eftersom instruktörsutbildningen så nyligen startat i Sverige, är antalet platser begränsat. Hör med Barnavårdcentralen om det ges någon kurs i just din kommun.